

Mas de la Roca

Mura

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Zona El Perich
Emplaçament Es troba al nord del poble, a prop del Perich, a l'esquerra de la carretera de Mura a Talamanca.

Coordenades:

Latitud: 41.7037
Longitud: 1.97375
UTM Est (X): 414615
UTM Nord (Y): 4617388

Classificació

Número de fitxa 08139-41
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern
Segle XVI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Torcenter S.L. PS. Conte d'Egara, 29 08221 TERRASSA
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dc., 14/02/2007 - 01:00

Descripció

Masia situada als afores del poble, a un nivell més amunt de la balma del Perich. Una part de la casa està construïda en l'interior d'una balma o roca, d'aquí ve el nom del mas i de la família. És una casa de planta

baixa i dos pisos, construïda en pedra amb teulada a doble vessant de teula àrab. La porta principal és d'arc de mig punt i dona accés a una estança en la que hi ha una tina i una premsa que té la data 1712 al travessar de fusta, i 1780 a les pedres que la suporten. Es conserva també la base de pedra de l'antic trull d'oli. Al pis, on es troba l'habitatge, hi ha un antic forn de pa en bon estat, amb la boca de pedra. Les terres que pertanyen a la casa estan fetes en feixes ja que el terreny de l'entorn fa molt desnivell. A l'exterior de la casa hi ha una altra tina adossada a un corral petit, i una bassa de regadiu amb una pedra amb la data 1610 gravada.

Observacions:

Es troba al costat del Racó del Forn i molt a prop del poble.

Història

Les úniques dades documentals que tenim del mas són les que dona la consuetud de Mura el 1592, que diu que a la casa de la Roqua habitaven set persones, essent el de més edat en Joan Sala Roqua (ABEV). Per tant, al segle XVI la casa ja existia, essent probable que es construís a l'Edat Mitjana el primer habitatge. La data de la bassa, 1610, ens indica una època de reconstruccions al conjunt. Les dates de la premsa, 1712 i 1780, ens indiquen la cronologia d'una època d'aprofitament vitícola. Des de l'any 2001 s'estan portant a terme diferents reformes que intenten recuperar els elements antics que es van perdre fruit de l'estat de deteriorament en què es trobava el conjunt. La zona de Sant Llorenç del Munt és, geològicament, de conglomerats calcaris, fet que ha propiciat una gran formació de cavitats càrstiques que es van formar a l'Eocè inferior. Moltes d'aquestes cavitats han estat utilitzades com aixopluc al llarg dels temps, essent una de les primeres tipologies d'habitatges procedent de l'alta Edat Mitjana, trobant-se referències històriques ja al segle VIII i IX . Es tracta d'un fenomen molt freqüent a la zona de Sant Llorenç del Munt i dels que trobem bons exemples a Mura. Moltes d'aquestes balmes conserven elements arquitectònics afegits consistents en murs que tanquen l'obertura de la balma per ocupar l'interior. Algunes han acabat desenvolupant un habitatge complex com el Puig de la Balma o el Peric, mentre que d'altres tan sols tenien unes poques parets per fer funcions d'aixopluc de persones i animals. Sembla que aquest fenomen s'iniciaria en època medieval, tot i que seria necessària una recerca a fons per determinar els usos de cada una d'elles.

